

[Ole Donner]

»Hvis der opføres 50 ældreboliger i en bymidte og der i ca. 1 km's afstand fra bymidten ligger en virksomhed, mener ministeren så, at det er tilstrækkeligt at foretage en støjmåling i det område, hvor boligerne tænkes opført?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker oplyst, om der efter ministerens mening kan nedlægges veto mod en lokalplan af amts- eller planstyrelse på grund af eventuel usikkerhed om støjniveauet i det pågældende område, såfremt der i forbindelse med lokalplanen er foretaget en støjmåling.

Svar (21/4 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Planstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Det gælder generelt, at støjproblemer afhænger af lokale forhold, herunder eventuelle virksomheders og anlægs støjemission og støjens udbredelsesforhold. Støjmålinger skal foretages i det område, hvor boliger eller anden støjfølsom bebyggelse planlægges opført, og målingerne skal udføres af institutioner eller lignende, der har den fornødne ekspertise.

Der findes i dag i alle regionplaner retningslinjer om placering af støjfølsom bebyggelse i støjbelastede områder. Disse retningslinjer har bindende virkning for kommune- og lokalplanlægningen.

Dette indebærer, at et amt som hovedregel skal fremsætte indsigelse (veto) mod forslag til kommunale planer, såfremt det ikke er godtgjort, at planen er i overensstemmelse med ovennævnte regionplanretningslinjer, jf. planlovens § 29, stk. 2.

Hvis amt og kommune herefter ikke kan forhandle sig til rette om planens indhold, kan kommunen indbringe amtets veto for Planstyrelsen, der i så fald træffer afgørelse i sagen.

Planstyrelsens afgørelse kan inden for en klagefrist på 4 uger påklages til miljøministeren.«

Spm. nr. S 736

Til *justitsministeren* (9/4 92) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren opgive den reelle pris for udstedelse af navnebevis til førstegangsnavn-givning?«

Begrundelse

Når spørgeren nu vælger at spørge på denne måde, skyldes det, at der er sat spørgsmålstegn ved, om 3.000 kr. er den reelle pris for et navnebevis.

Spørgeren er klar over, at en navneattest til 3.000 kr. har sammenhæng med, at det ikke er den ene eller den anden forælders efternavn, der er tale om, men et bindestreksnavn, som end ikke den ikke navngivnes søster er i besiddelse af – uden at dette har kostet en eneste krone mig bekendt.

Svar (21/4 92):

Justitsministeren (Engell):

Som bekendt har Rigsrevisionen den 1. april 1992 udarbejdet et udkast til beretning til statsrevisorerne om opkrævning af gebyrer og formålsbestemte afgifter. Rigsrevisionens beretning omfatter alle ministerområder.

På Justitsministeriets område giver Rigsrevisionen udtryk for betænkelighed med hensyn til kalkulations- og hjemmelsgrundlaget for en række betalingsordninger, der hidtil har været reguleret i bekendtgørelsesform.

På den baggrund har Justitsministeriet over for Folketinget tilkendegivet, at der vil blive fremsat lovforslag, som dækker de områder, der er peget på i beretningsudkastet. Lovforslaget forventes fremsat umiddelbart efter påske.

Justitsministeriet har endvidere ved bekendtgørelse nr. 246 af 12. april 1992 suspenderet gebyropkrævningen på en række af de i lovgivningen omhandlede områder. Herunder har Justitsministeriet suspenderet opkrævningen af gebyrer for udfærdigelse af navnebevis fastsat i medfør af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 714 af 23. oktober 1990 om brugerbetaling inden for det familieretlige område.

Justitsministeriet har samtidig anmodet kammeradvokaten om at vurdere de hidtidige ordninger og søge at klarlægge, om og i hvilket omfang der bør ske tilbagebetaling af en del af de gebyrer og afgifter, som er blevet opkrævet.